

byrd i den Retning. Jeg siger ikke, at man ikke kan nøies med mindre, men jeg sætter et meget stort Spørgsmaalstegn ved, om det ogsaa er forstandigt at nøies med mindre. At Baneanlægget maa blive dyrt er sikkert. Blandt Andet ville ærede Medlemmer, som opmærksomt have læst Motiverne, se, at af Hensyn til Dyrehaven er der forudsat at skulle ske meget betydelige Beføstninger, som man ikke finder paa nogen anden Bane. Jeg antager dog, at det er i sin Orden, at man gjør sig Flid for ikke at gjøre større Stade end nødvendig, og at man derfor ofrer Noget paa Opmuring og fører Banen over Dømninger paa Steder, hvor man ellers vilde komme til meget ubehagelige Opfyldninger. Hvad Veianlægene i Dyrehaven angaar, tror jeg nok, de ere i større Stil, som ikke kan ses; ellers huffer jeg ikke rettere, end at alle Hovedindgangene ere førte over eller under Banen. Det kan ikke være Andet, end at man maa komme til et dyrere Anlæg her, men jeg tror dog nok, dette Anlæg kan forsvares alligevel. Jeg kan ikke se, det er uberegtiget at tage økonomiske Hensyn i Betragtning ved Jernbaneanlæg, navnlig ogsaa Forrentningshensyn. Indestaa for en sikker Forrentning af et saadant Jernbaneanlæg kan man ganske vist ikke, men Sandsynligheden er der, og den bestyrkes, unegtelig derved, at der er Folk, der kunne magte det, som meget gjerne gaa til at tage dette Anlæg for egen Regning. Naar man altsaa staar saaledes, at man kan faae Anlægget udført af Private, saa synes det mig egentlig, at Grundlaget for at kræve Bidrag af dem, der skulle benytte Banen, altsaa fra Egnen, er taget bort under Fødderne af En; jeg kan ikke skjønne rettere. Man forlanger netop disse Bidrag, fordi Egnen skal vise Interesse for Baneanlæg, forjaavidt der er Tvivl om at gaa til Anlægget, og det turde være en ret berettiget Betragtning. Thi at komme et hvilket som helst Sted i Landet og udelukkende for Statens Beføstning anlægge Baner, saa snart det paa kræves — ja hvis man vil tage det Standpunkt, skal der komme Jernbaneforslag nok paa Bords. At dette Anlæg er berettiget som Statsbane, haade fordi det er en Hovedforbindelse mellem et fremmed Land og Helsingør, og fordi det efter hele dets Karakter er et ganske lignende Statsbaneanlæg, som vi have forskjellige Steder i Landet paa Hovedforbindelserne, det forekommer mig saa indlysende, at jeg ikke kan antage, det er nødvendigt ganske særligt at eftervise dette nærmere. — De Indbendinger, der ere gjorte mod Lovforlagets Paragrafer, skal jeg tillade mig at sige lidt om. Det ærede Medlem, der indledede Forhandlingerne, det ærede Medlem

for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber) var misfornøiet med, at man var kommet til andre Bestemmelser end tidligere sædvanlig i §§ 2 og 3. Det ærede Medlem maa ikke ret huske, hvad der stod i det Lovforslag, der blev vedtaget her i Thinget ifjor, i alt Fald for § 2' Bestemmende; thi det indholder den samme Bestemmelse. I de Lovforslag, som da bleve vedtagne her i Thinget og senere bleve ophjæiede til Lov, staar der ligesom her, at Reglerne i Loven af 5te Marts 1845 skulle komme til Anvendelse. I § 3 har man ganske sikkert udeladt § 11 i Loven af 10de Marts 1861, der lyder saaledes: „Alt til Banens Anlæg og Indretning hørende Arbeide kan udføres ved Haandværkere af enhver Art, uden at Bestemmende indskrænkes ved Laagslovene eller den øvrige Næringslovgivning“. Det vil jo ikke være saa vanskeligt at se, hvorfor man har udeladt denne Bestemmelse. Fornøden er den naturligvis ikke. I Reglen arbeides der ved en Entreprenør, og af ham kræves der i den Henseende Intet. Han kan bruge, hvem han vil. Naar Bestemmelsen er udeladt her, er det, fordi man fra danske Haandværkeres Side har gjort den Indbending, at her kan Entreprenøren uden videre benytte udenlandske Haandværkere i stor Stil, hvis han ønsker det, og de Ønster, der ere komne frem i den Retning, har Ministeren ment at maatte imødekomme. Jeg siger ikke, at der har været Misbrug i den Retning; man vil jo ogsaa paa anden Maade kunne komme ham til Livs. Det forekommer mig imidlertid ganske usarligt, at man har udeladt denne Bestemmelse. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds var — jeg kan sige selvfølgelig — misfornøiet med Lovforlagets § 5, der forlanger Bemhødigelse til at udstede Obligationer til Dækning af Udgifter ved dette Jernbaneanlæg. Det er selvfølgelig et Spørgsmaal, som maa reise sig efterhaanden, om man ogsaa kan vedblive af sin Kassebeholdning at udrede alle de Udgifter, der paaføres Statskassen. Det almindelige Spørgsmaal, om man maa gaa over til at gjøre Statslaan og da i hvilke Tilfælde, skal jeg selvfølgelig ikke afgjøre. Derimod maa jeg ganske sikkert tage Stilling til det Spørgsmaal, om der paa Jernbaneanlæg — og særlig paa dette — kan være Grund til at tage saadanne Bestemmelser. Jeg skjønner ikke rettere, end at det er forsvareligt, naar man veed, hvor store Planer der habes om Jernbaneanlæg. Her i Thinget er man jo ikke sparsom i den Retning. De 50 Mill., som spillede en stor Rolle i Fjor, ere jo vel bekendte. Det forekommer mig ganske givet, at man ikke i